

Minu raamatukogu

Minu raamatukogus käimise teekond algas väga-väga varakult ehk juba lasteaias. Ma käisin Palivere Piibelehe lasteaias, kus oli lõputult suur Palivere külaraamatukogu, mida ma käisin koos teiste rühmakaaslastega uudistamas. Minu jaoks oli raamatukogu nagu maagiline paik, sest kohe, kui uksest sisse astusin, hakkasid pildid ulmelistest teostest mõttemaailmas jooksuma.

Raamatukogus oli niivõrd teistlaadi ning meelerahu pakkuv õhkkond, et mulle meeldis tihti pikalt istuda raamatukogu mõnusal punasel sametist diivanil, mis õhkab sooja, kui seal rahulikult lugeda mõnda fantaasiakirevat muinasjuturaamatut. Sealne raamatukogutöötaja oli nii heatahtlik ja lahke südamega, kes tõi mulle uusi põnevusest pakatavaid seiklusromaane neelata. Külaraamatukogus toimus alatihti ka uute juturaamatute tutvustus, mida ma käisin koos terve lasteaiarühmaga kuulamas ning hiljem terve Palivere Põhikooliga. Kõige huvitavam oli alati siis, kui Krista Kumberg luges ette katkendeid, mida ta oli tutvustama tulnud.

Kui lasteaiast aastad olid justkui linnulennul mööda läinud ja tuli hakata õppima Palivere Põhikoolis, siis jäi minu kokkupuude selle konkreetse raamatukoguga aina väiksemaks. Esimestel aastatel käisin ma veel päris regulaarselt uusi kirjandusteoseid uudistamas, kuid ajapikku jäi külustus aina üürikesemaks, sest Palivere koolis oli oma raamatukogu, kus hoiti peamiselt koolitundides vajaminevaid õpikuid ja ka noorsookirjandust ehk kõike, mida oli vaja, et ainetundides hakkama saada.

Ma mäletan hästi, kui ma hakkasin käima Ernst Enno etluskonkurssidel Haapsalu lasteraamatukogus. Kui ma esimest korda oma elus astusin lasteraamatukokku, nägid minu silmad nii palju põnevaid lasteraamatuid, mida oleks olnud lust lugeda, kuid enne ikka konkurss. Sündmus toimus lugemissaalis, kus oli palju rahvast ja tavaliselt kolm või neli žüriiliiget, kes valisid säravamad esitused välja. Tavaliselt tuli esitada luuletus ja hiljem lisandus ka proosatekst. Minu esimene kord oli ärev, kuid uus ja huvitav, sest esineda mulle meeldis juba väikesest peale, kuid samas oli kartus sees, et äkki lähevad luuletuse sõnad meelest. Kui mind kutsuti kõigi ette luuletust ette kandma, marssisin ma julgelt lavale, kuid väike närv oli ikka sees. Alustasin luuletust, kõik muu minu ümber nagu kadus. Ma vajusin hingega luuletusse ja esitasin lugu läbi enda silmade.

See žüriile meediski. Tänu etluskonkurssidele ma tegin palju rohkem tutvust peamiselt lasteraamatukoguga ning mõne raamatukoguga veel.

Jasper Klippberg

10. kl, Läänemaa Ühisgümnaasium